

L'arbre constant: obra poètica II (1994-2000)

Lluís Solà

Al blau cercol impassible

AL BLAU CÈRCOL IMPASSIBLE

s'adorm la baldufa ardent.

Grogues crepiten les serps
de foc i els astres espiguen.

Veloç s'adorm la baldufa
del desconsol, intangible.

Al brusc rompent del visible

duren els focs compartits.

La barca buida s'esmuny

i esqueixa l'aigua cansada.

Constant el vent descalç llisca

sobre els llavis del silenci.